

XIV

XIV declaració Lluita Internacionalista

Contra el pla de “reconstrucció” del govern i la patronal: Unim les lluites

Al govern espanyol se li esgota el flotador de l'estat d'alarma, que li ha permès justificar tot per la «situació excepcional», cosir esquerdes i fer callar la protesta. Ara, tot preparant el «pla de reconstrucció» que serà dur contra els i les treballadores, les tensions internes entre el PSOE i Unides-Podem no es dissimulen, com els moviments dins del mateix PSOE. La dreta amb PP i Vox prenen distància esperant la caiguda del govern de Pedro Sánchez.

Des de l'aparell d'estat –amb el suport de la corona- es vol accelerar la crisi de Govern. La reacció dels principals comandaments davant el cessament del cap de la Guardia Civil de Pérez de los Cobos, amb la dimissió del número 2 Laurentino Peña, ho exemplifiquen. Però cal recordar que havia estat el PSOE que havia ajudat a convertir a Pérez de los Cobos en heroi nacional per la repressió del referèndum de l'1 d'octubre i a Laurentino Peña en actor televisiu de la militarització de la crisi sanitària. Però al govern no li salvarà de res: ni haver condecorat els que ens van atonyinar, ni l'augment de sou que acaba d'aprovar per als guàrdies civils

La història es repeteix. Felipe González, ara assenyat per la CIA com a màxim responsable del GAL també va «descobrir la Guàrdia Civil» i la glorificava, però va ser aquest cos repressiu el qui li va guardar els cossos de Lasa i Zabala enterrats en cal viva per treure'ls quan convingués desfer-se de González. La patronal i la Monarquia utilitzaran el PSOE i Unides Podem mentre els necessitin per atacar a la classe obrera i els sectors populars, i per tapar les vergonyes del rei emèrit, però els trauran sense contemplacions en quan ja no els necessitin: *Roma no paga traïdors*.

La patronal sap de la debilitat del Govern i no dubta a pressionar-lo més fort. En la cimera patronal, sense precedents, que està realitzant la CEOE, li dicta les condicions pel pla de reconstrucció. L'acord escrit del

PSOE-Unides Podem i Bildu del 20 de maig per facilitar la pròrroga de l'estat d'alarma, fixava la «derogació íntegra de la reforma laboral» abans d'acabar la pandèmia. Un dur comunicat de la patronal va ser suficient per provocar la rectificació del PSOE, un cop feta la votació al Congrés! Increïble també la posició d'UGT i CCOO que, malgrat diuen que defensen la derogació de la reforma laboral, també es van distanciar de l'acord amb Bildu. El més clar, Unai Sordo, de CCOO, amb un *ara no toca*, ja vindrà més endavant: ¡que xpliquin que cal esperar als i les treballadores de Nissan!

El paperot de Podem, IU i el PCE és antològic. Amb l'aprovació de les mesures de protecció a la patronal, amb la militarització de la crisi sanitària, amb l'acceptació de l'aplicació massiva de la llei mordassa, i el darrer, impeding la Comissió que investigui la responsabilitat de Felipe González amb els

SANITAT I SERVEIS: 100% PÚBLICS I UNIVERSALS
NACIONALITZACIÓ DE LA SANITAT I LA RECERCA

NISSAN: NACIONALITZACIÓ SOTA CONTROL OBRER
MANTENIMENT DELS 25.000 LLOCS DE TREBALL

MIGRACIÓ: REGULARITZACIÓ JA
DEROGACIÓ DE LA LLEI MORDASSA I LA LLEI D'ESTRANGERIA

RECUPEREM ELS CARRERS!

CONTACTA'NS I ORGANITZA'T AMB NOSALTRES!

TWITTER @LUCHAIINTERNACIO INSTAGRAM: LLUITA.INTERNACIONALISTA
FB @LINTERNACIONALISTA CORREU: LUCHAINT@TELEFONICA.NET

Però el problema –com abans de la pandèmia– està en la dispersió de convocatòries i la divisió. Ho veiem amb les tres convocatòries a Barcelona pel 20 de juny. Tenim diversos moviments per la sanitat pública; no acaba d'unir-se la lluita de Nissan amb les de les subcontractes; tampoc la de Marea Pensionista amb les de les

GAL (27 assassinats), amb un altre «ara no toca» repugnant d'Echenique, mentre s'aferren a un govern que atacarà la gent treballadora.

No dubtem que el pla que presentarà el govern per la reconstrucció serà al servei de la patronal i fent pagar la crisi als i a les treballadores. Només cal veure la composició del grup *d'experts* que Sánchez ha triat com a assessors.

La irrupció de les mobilitzacions, juntament amb la construcció urgent d'un front a l'esquerra d'Unides Podem, són l'única possibilitat que la greu crisi sanitària i econòmica no es resolgui contra la classe obrera. Sense aquests dos factors estem en el compte enrere d'un govern PP-Vox.

Unir les lluites

La lluita per recuperar el carrer sota l'estat d'alarma s'ha imposat a la política repressiva que ha dictat el govern. Les mobilitzacions reclamen sanitat pública i plantilles suficients i estables, després de patir amb moltes morts l'abandonament i privatització de la sanitat, quan el govern català acaba d'aprovar uns pressupostos que l'aprofundeixen. Cal blindar la sanitat pública: ara o mai! Es lluita contra el tancament d'empreses, com a Nissan o Alcoa. També contra el racisme policial i per la regularització ja. Es recuperen els dilluns les mobilitzacions de pensionistes, ara també amb la defensa de residències públiques...

residències, el Pla de xoc amb altres plataformes que en són complementàries. El que diem és que és una errada dispersar, perquè governs i patronals trauran profit d'aquesta divisió.

L'errada és pensar en les possibilitats d'obtenir alguna millora parcial, quan el problema és que qui tenim al davant –UE, Govern, patronal– actua amb un **pla de conjunt** que passa per retallar en jubilacions, fer negocis de les residències, privatitzar la sanitat, tancar empreses, especular amb el lloguer i aconseguir una mà d'obra quasi esclava que brinda la llei d'estrangeria. I davant un pla global d'empobriment de les classes populars i d'enriquiment d'uns quants, orquestrat per un o més governs, només ens queda la mobilització i la construcció d'una alternativa política.

Per això ens cal unir les lluites, que no vol dir fer un *poti poti*, sinó fer efectiu el suport mutu, la solidaritat entorn a les lluites i als grans eixos comuns. Perquè sí que hi ha una política alternativa al capital i el règim, que arrenqui de les necessitats de la gent, que posi els recursos i la producció al seu servei, per què paguin els capitalistes la seva crisi. Per això fem una crida al Pla de Xoc, a la Plataforma en defensa dels serveis públics, a la Plataforma 3 octubre, a la Taula sindical, i a la Coordinadora Obrim Fronteres per què, juntament amb els sectors en lluita, avancem en un pla de lluita conjunt.

19/06/2020